

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 6T/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425010286
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2025:6425010286.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudkyňou JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 04.11.2025 v Žiari nad Hronom, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom A. XXXX/XX, C.

uznáva sa za vinného, že

po tom, čo sa dozvedel, že poškodený C. B., nar. XXXX je vydieraný inými osobami, sa rozhodol túto situáciu využiť a vylákať od neho finančné prostriedky, za ktorým účelom dňa 17.03.2024 poškodenému, ktorý sa v tom čase nachádzal na adrese D. E. F. XXX, približne okolo 16:00 hod. poslal SMS správu z tel. č. XXXX XXX XXX, kde mu uviedol, že mu chce pomôcť, pričom následne spolu komunikovali cez SMS správy a aj cez telefonické hovory, kedy poškodenému povedal, že prehovorí maloletú G. B., s ktorou mal predtým poškodený konsenzuálny pohlavný styk, aby pred policajtmí uviedla, že poškodeného nepozná a nikdy spolu nič nemali, ako aj zariadi, aby osoby, ktoré poškodeného mali v tom čase vydierať, mu dali pokoj, pričom za takúto pomoc od poškodeného požadoval 3000,- €, s čím poškodený súhlasil, pričom následne poškodenému zatelefonoval s tým, že je všetko vybavené a dal mu k telefónu tiež neznámu osobu ženského pohlavia, o ktorej tvrdil, že je to maloletá G. B., čo však nebola pravda, ktorá neznáma žena vydávajúca sa za maloletú G. B., poškodenému do telefónu uviedla, že ho nepozná a nič spolu nemali; následne po ukončení hovoru poslal poškodenému SMS správu s číslom účtu IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX, v ktorej bolo napísané, že majiteľom účtu je A. B., na čo mu poškodený odpísal, že svoje slovo dodrží a vykonal prevod finančnej hotovosti vo výške 3000,- € na už uvedené číslo účtu, avšak poškodeného oklamal a nič z toho, čo sľúbil, nevybavil a ani nevykonal žiadnu snahu o pomoc poškodenému, ktorú iba predstieral za účelom využitia jeho nepriaznivej situácie s cieľom vlastného obohatenia, z ktorého dôvodu vydieranie poškodeného inými osobami ďalej pokračovalo,

t e d a

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

preči - prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného 17.12.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 17.12.2024 s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného od 17.12.2024 súd _____ z a r a ď u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný p o v i n ý nahradiť poškodenému C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXX, H. I. J. K. škodu vo výške 3 000,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podal dňa 26.09.2024 pod č. 2 Pv 103/24/6613-135 na Okresný súd Žiar nad Hronom obžalobu zo dňa 25.09.2024 na obvineného A. B. a spol., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a iné, na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe. Trestná vec bola na Okresnom súde Žiar nad Hronom pôvodne vedená pod sp. zn. 6T/69/2024. Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6T/69/2024 zo dňa 20.11.2024, právoplatným toho istého dňa bolo podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčené zo spoločného konania okrem iného aj konanie obžalovaného A. B. a trestná vec bola na Okresnom súde Žiar nad Hronom vedená pod sp. zn. 6T/83/2024. Následne uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6T/83/2024 zo dňa 28.05.2025, právoplatným toho istého dňa bolo podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vzhľadom na opakovanú neprítomnosť obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní, z dôvodu potreby urýchleného konania a z iných dôležitých dôvodov, konanie obžalovaného A. B. vylúčené zo spoločného konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6T/83/2024 na samostatné konanie. Trestná vec obžalovaného A. B. je na Okresnom súde Žiar nad Hronom vedená pod sp. zn. 6T/50/2025.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 09.10.2025 po zákonom poučení o svojich právach odmietol urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Uviedol, že sa na rómskej zábave vo L. stretol so D. B., ktorá mu vtedy povedala, že C. B. jej vulgárne nadáva, že mali medzi sebou nejaký konflikt, že tento jej chce spôsobiť problémy, že ona nechce mať s ním žiadne problémy ani s C. B.. Tiež mu povedala, že poškodenému nedajú pokoj, že ho stále otravujú, že tomuto povedali, že spal s maloletou, že má 14 rokov a že požadovali od neho peniaze. Požiadala ho, či by jej s tým nepomohol, aby mala klud, že ona nechce mať s tým nič spoločné. Dohodli sa, že na ďalší deň pôjde za ňou do E. a spolu pôjdu za poškodeným s tým, že tým pomôže nielen D., ale aj poškodenému, aby bol klud, aby mu dali pokoj. Podľa dohody prišiel za D. do E. a išli spolu do D. E. za poškodeným. On čakal vo svojom aute Passat, EVČ: J., ale presné číslo uviesť nevedel. D. išla do bytovky, kde mal bývať poškodený, ale po chvíli sa vrátila, že poškodený nie je doma. Bolo to cca okolo 14.00 - 15.00 hod. Táto asi poškodenému aj volala, ale buď nedvíhal alebo bol vypnutý. Potom išli spolu naspäť do Kremnice. D. vyložil v E. a pretože išiel do I. J. K., táto ho poprosila, že či by to s poškodeným cestou nevybavil. Preto sa znovu zastavil pred bytovkou, kde býval poškodený. Zdá sa mu, že vtedy tam už bolo celkovo 4-5 osôb, z ktorých poznal len C. B.. Títo začali na neho kričať, čo tam chce. On ich ignoroval. Videl tam stáť nejakého pána, ktorého sa opýtal, čo sa tam deje, na čo mu tento povedal, že chodia otravovať poškodeného. Na doplňujúce otázky ďalej uviedol, že tomu neznámemu pánovi, ktorý mu hovoril, že chodia otravovať C., nechal telefónne číslo na seba s tým, že ak by poškodený chcel, aby mu zavolať, že mu s tým pomôže. Následne po tomto z miesta odišiel preč. Potom, nevie presne kedy, či to bolo ešte v tento deň alebo nasledujúci alebo možno až neskôr, mu volal poškodený, že či mu vie naozaj s tým pomôcť, aby mu už dali pokoj, lebo že ho vydierajú a stále chcú od neho peniaze. Ako prvý kontaktoval poškodený jeho. On na poškodeného nemal telefónne číslo. Získal ho až na základe telefonátu od poškodeného. Poškodený sa ho pýtal, čo má robiť, aby mu už dali pokoj. On mu povedal, aby ich ignoroval, aby im žiadne peniaze nedával a že keď ho budú otravovať, aby mu dal vedieť a on mu povie, čo má robiť. Poškodený sa ho vtedy sám pri konci tohto ich prvého telefonického rozhovoru spýtal, čo za to chce. On poškodenému povedal, že to nechá na neho. Poškodený mu vtedy hovoril, že od neho požadujú, aby si vzal úver na sumu 8 000 €. Na otázku prokurátora, čo on od poškodeného požadoval uviedol, že on poškodenému povedal, že to nechá na ňom. Myslí si, že poškodený mu sám povedal, že mu dá za to, ak mu už dajú potom pokoj 5 000 € alebo 4 000 €, už si to presne nepamätá, ale on poškodenému povedal, že mu stačí 3 000 €. Niečo si s poškodeným písali aj formou SMS a o niečom aj telefonovali. Vie, že dal poškodenému číslo

svojho účtu s tým, že mu na tento pošle peniaze. Za tých 3 000 € mal byť s poškodeným stále v kontakte, aby ho tento stále informoval, či ho vydierajú alebo mu už dali pokoj. Po tomto mu poškodený poukázal sumu 3 000 € na jeho účet, ale kedy presne to bolo si už nepamätá. 3-4 dni bol klud, ale potom mu poškodený znovu písal, že mu znovu nedajú pokoj. Povedal poškodenému, aby išiel na políciu a aby ich udal. Na to mu poškodený povedal, že ešte chvíľu počká, že či mu už nedajú pokoj. Poškodený mu stále písal, že mu pokoj nedajú. On mu na to hovoril, aby ich išiel udať. Vie, že ich potom išiel udať. Teda poškodený mu dal 3 000 € za to, že mu poradí, aby ich išiel udať na políciu. Na doplňujúcu otázku prokurátora, či v tejto súvislosti kontaktoval C. B. a ďalšie osoby, aby už dali poškodenému pokoj, uviedol, že sa chcel s nimi kontaktovať, ale nemal na nich číslo, preto poškodenému poradil, aby išiel na políciu. S G. B. po tom, čo boli spolu za poškodeným prvýkrát, nebol ešte potom v kontakte, nepamätá si. Nevie, nepamätá si, či nejakým spôsobom hovoril G. ako má v tejto veci hovoriť, vystupovať pred policajtní a pod. Netelefonovali s G. B. spolu poškodenému. On neklopal na dvere poškodeného. Keď išiel za poškodeným druhýkrát do Starej Kremničky, týmto mu chcel tým pomôcť, lebo tento nevedel, čo má robiť a preto mu poradil, aby išiel na políciu. K pôvodu nimi predložených SMS správ uviedol, že tieto SMS-ky sú z jeho mobilného telefónu a sú medzi ním a poškodeným C. B., ktorého má uloženého v mobilnom telefóne ako „Kremnička“. Na ďalšiu otázku obhajcu, že tvrdil, že nemal na poškodeného kontakt a z ním predložených SMS vyplýva, že práve on kontaktoval prvý poškodeného, obžalovaný uviedol, že čo si pamätá, tak on vtedy na poškodeného číslo nemal a dal svoje číslo tomu neznámemu pánovi a poškodený potom jeho kontaktoval. Ďalej na otázku prokurátora keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že za tých 3 000 € mal poradiť poškodenému, aby išiel na políciu a že s osobami, ktoré mali poškodeného vydierať nekomunikoval, lebo na nich nemal číslo, keď z obsahu ním predložených SMS vyplýva, že vybaví D., aby povedala, že s poškodeným nič nemala a že už zariadil chlapcov, že dajú poškodenému pokoj, ďalej uviedol, že je pravda, že poškodenému písal, ale tento nechcel, aby sa to riešilo so D., chcel aby vybavil to, aby mu dali už tie ostatné osoby pokoj a nevydierali ho. Účet, na ktorý mu poškodený poslal peniaze bol jeho, tieto peniaze minul.

Obžalovaný bol na návrh obhajoby vypočutý aj na hlavnom pojednávaní dňa 04.11.2025, kedy uviedol, že chce zmeniť svoju výpoveď, je mu to všetko úprimne ľúto, priznáva sa ku všetkému, je ochotný vrátiť aj poškodenému sumu 3 000 €, preto prosí o miernejší trest, nakoľko odvtedy ako tento skutok spáchal sa nedopustil ani priestupku.

Svedok – poškodený C. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného prvýkrát videl v D. E. po tom, čo už mal vtedy problém s vydieraním v súvislosti s G. B.. Presný dátum a čas si už nespomína, bolo to asi cca o 14.00 - 15.00 hod. mu obžalovaný zaklopal na dvere bytu v Starej Kremničke. Dvere neotvoril, ale hneď zavolať na políciu, kde oznámil, že mu niekto klope na dvere a tiež, že má problém s cigánmi a požiadal, aby prišla polícia na miesto čo najskôr. Keď sa pozrel potom z okna, videl vyjsť obžalovaného z bytovky, tento nastúpil do vozidla a odišiel na ňom preč. Na presný typ a ŠPZ si už nespomína, ale v ŠPZ bolo určite písmeno N. Vtedy napísal SMS aj E. M., že mu niekto klope na dvere. Tomuto to napísal preto, lebo tento mu tiež pôvodne sľuboval pomoc a chrániť ho pred vydieraním ďalšími osobami. Asi do 15 min. prišla pred bytovku hliadka PZ, na čo vyšiel pred bytovku. Hliadke aj osobne uviedol, že má problém s cigánmi, ktorí ho vydierajú za to, že spal s G. B.. Uviedol im aj ŠPZ vozidla, na ktorom za ním chodili, a to C. B.. Policajti mu vtedy povedali, že to idú riešiť do E.. Po odchode hliadky PZ sa až od susedov dozvedel, že v to poobedie bolo pred bytovkou aj vozidlo C. B. aj s nejakými osobami. V ten večer mu prišla od obžalovaného SMS správa, že mu chce pomôcť, že mu dal číslo jeho kamarát. On na to obžalovanému napísal, že ako mu chce pomôcť. Potom už spolu telefonovali. Obžalovaný mu povedal, že mu môže pomôcť s tými cigánmi. Povedal mu niečo v tom zmysle, že niekto by za to pýtal 10 000 €. On obžalovanému povedal, že takú sumu nemá, tak to znížil na 3 000 €. Za tú sumu mu sľúbil, že vybaví, že mu už dajú pokoj a že D. povie pred políciu, že spolu nič nemali, že sa nepoznajú. Ešte v ten večer okolo 19.00 hod. mu obžalovaný volal s tým, že je všetko vybavené, že mu už chlapi dajú pokoj, že prehovoril D., aby povedala, že ho nepozná, že spolu nič nemali a že ak by prišli policajti, že aby aj on povedal, že D. nepozná a že s touto nič nemal. Vtedy mu dal k telefónu aj G. B., ktorá vtedy do telefónu hovorila, že sa nepoznajú a nič spolu nemali. Za sľúbenú mu obžalovaným pomoc poukázal na ďalší deň z úveru poskytnutého mu v N. O. obžalovanému na číslo účtu zaslaného mu obžalovaným sumu 3000 €. Aj napriek tomu, že obžalovanému peniaze za pomoc, ktorú mu sľúbil riadne vyplatil, vydieranie jeho osoby však naďalej pokračovalo. Ďalej na otázky uviedol, že podľa dohody s obžalovaným očakával to, čo mu obžalovaný sľúbil, a že mu skutočne už tí chlapi dajú pokoj a teda bude to bez súdu a polície, nakoľko dovtedy žiaden problém s týmito inštitúciami ani so zákonom nemal. Jemu nikto zo susedov osobne nehovoril, že by dal jeho telefonický kontakt obžalovanému. Obžalovaný mu povedal, že mu vie pomôcť a preto s jeho pomocou súhlasil a za to

súhlasil aj so sumou 3 000 €, ktorú za túto pomoc od neho obžalovaný žiadal. Podľa neho obžalovanému išlo týmto spôsobom si zarobiť a takto sa do toho zapojiť. Na políciu volal už v čase, keď obžalovaný klopal na dvere jeho bytu a už vtedy hliadke povedal, čo sa deje. Trestné oznámenie podával až dňa 25.03.2024 z dôvodu, že aj napriek tomu, že mu obžalovaný povedal, že ho už nebudú kontaktovať vydieranie jeho osoby naďalej pokračovalo a už sa netýkalo len jeho, ale aj jeho rodiny, o ktorú začal mať obavu potom, čo mu E. M. už uvádzal, že pozná jeho brata, vie kde tento býva.

Na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa G. B. uviedla, že si už na to presne nespomína, má to celé popletené, nechce nikomu ublížiť. Na doplňujúce otázky uviedla, že obžalovaného A. B. pozná ako usporiadateľa rómskych zábav. Stretla sa s ním aj v tom čase, keď sa to dialo vo vzťahu k poškodenému B.. Hovorila mu o poškodenom, ale čo presne si už nespomína, ani si pamätať nechce, má rizikové tehotenstvo. Spomína si len, že išli na vozidle obžalovaného, ktorý vozidlo aj šoféroval za poškodeným na Starú Kremničku, ale prečo si už nespomína. Obžalovaný sa jej pýtal, že či tam poškodený býva, čo mu potvrdila. Potom, čo obžalovanému ukázala, kde poškodený býva z vozidla nevystúpili a obžalovaný ju odviezol domov do E.. Poprela, že by ona išla klopať na dvere poškodeného. S obžalovaným sa potom nestretávala, nekomunikovala s ním ohľadom poškodeného B.. Obžalovaný na ňu nevplýval, aby pred policajtmí uviedla, že s poškodeným nič nemala a že ho nepozná. Netelefonovala v blízkosti obžalovaného s poškodeným a neuviedla poškodenému v tom telefonickom rozhovore, že bude vypovedať, že poškodeného nepozná a nič s ním nemala. Nemá ani vedomosť o tom, že by niekto takto telefonoval s poškodeným, resp. sa za ňu vydával. Potvrdila, že nemá žiadnu zdravotnú diagnózu týkajúcu sa problémov s pamäťou.

Svedok P. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa nevie vyjadriť ku skutku kladeného za vinu obžalobou obžalovanému A. B. a ani o osobe obžalovaného v súvislosti s vylákaním peňazí od poškodeného. Obžalovaného ani osobne nepozná, pozná ho len z videnia zo zábavy z Martina, ktoré asi tento organizoval.

Svedkyňa G. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa o tomto dozvedela tak, že C. B. bol u nich doma, pričom vtedy započula telefonát medzi C. B. a obžalovaným. C. B. sa začal rozčuľovať, že je to jeho kšeft a že je to jeho človek. Z tohto rozhovoru vyplynulo, že obžalovaný pôjde na D. E. a že tam zoberie aj G. B., a to za účelom poškodeného oklamať, nakoľko už vedel, že C. B. už mal z toho nejaké peniaze. Myslela si, že pri obžalovanom je aj G. B. a že ju obžalovaný predáva poškodenému za účelom sexuálnych služieb. Preto povedala C. B., že idú na D. E.. Išli tam na aute C. B. ona, jej manžel, syn R. M. a C. B.. Keď prišli do D. E. obžalovaný stál sám pri jeho aute, ŠPZ ani typ auta však uviesť nevedela. Ona sa po vystúpení z vozidla hneď pozrela, či vo vozidle obžalovaného nie je G. B.. Táto sa tam nenachádzala. Keďže bola v tom, že obžalovaný G. B. predáva, začala na obžalovaného kričať, že ako si to predstavuje, že ako by sa mu to páčilo, keby mal on dcéru a keby niekto tak s ňou zaobchádzal s tým, že pôjdu hneď za jej bratom P. B. – D. otcom a povedia mu o tomto. Obžalovaný sa jej len smial do tváre, na čo ju manžel so synom ukludnili. Na to hneď všetci tak, ako spolu prišli aj odišli do E. k jej bratovi P. B., ktorému povedala, čo si o obžalovanom myslela. Vie aj od C. B., ale aj zo započutia obsahu jeho telefonátov s obžalovaným, že títo mali medzi sebou nejaké kšefty a že C. B. bol obžalovanému niečo dlžný. Vie, že G. B. si s C. B. vtedy pri návšteve jej brata nadávali a každý si tvrdil svoje. Potom vie, že po tomto aj jej syna aj ostatných zobrali na kriminálku, ale presne kedy to bolo už uviesť nevie. Po prvotných výsluchoch sa od príbuzných jednotlivých obžalovaných dozvedela, presne však, kto toto hovoril už uviesť nevie, že obžalovaný mal dať k telefónu osobu, ktorá sa mala vydávať za D. a komunikovať s poškodeným, aby získal od poškodeného peniaze. Pokiaľ sa týka toho rozhovoru medzi C. B. a obžalovaným vyplynulo z neho, že obžalovaný sa vyjadril, že môžu ísť do toho s C. B. spolu, ale C. B. s tým nesúhlasil. Nakoľko jej syn sa v tom čase dosť stretával s C. B. napriek jej zákazu, trvala preto na tom, aby dal C. B. rozhovor s obžalovaným na hlasito. Záverom uviedla, že si spomenula, že C. B. hovoril obžalovanému do telefónu, že vyklopkáva, že sa pohybuje po Kremničke, že zbytočne privolá políciu a bude z toho zbytočný problém.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok R. M. D. uviedol, že to začalo tým, že C. B. bol u nich na návšteve. Počul ako tento telefonoval s obžalovaným, vadili sa v rámci rozhovoru. Nevie však, čo bolo predmetom ich rozhovoru. Z telefonátu vyplynulo, že tam je do toho zaplatená G. B.. Započul ako C. upozornil obžalovaného, že tam príde polícia. C. B. inicioval, aby išli do D. E.. On bol šofér, nakoľko C. B. mal v tom čase zadržaný vodičský preukaz. Išla tiež s nimi aj jeho manželka G. M., lebo si myslela, že je tam G. B.. Tiež išiel aj C. B.. Či išiel vtedy s nimi aj jeho syn R. M. C. si už vzhľadom na odstup času

nespomínal. Prišli pred nejakú bytovku. C. mu ukazoval kde má ísť. Tu videl stáť samého obžalovaného. On po príchode zostal sedieť v aute. Manželka vystúpila z vozidla a začala sa hádať s obžalovaným, kvôli G. s tým, že táto má málo rokov, kde je, čo je s ňou. Manželka upozornila obžalovaného, že povie otcovi G., ale čo presne, už uviesť nevedel. Manželku potom ukludnil. Následne všetci traja nasadli do vozidla zn. Audi Q7 značky C. B. a odišli naspäť do E..

Svedok R. M. ml. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si na podrobnosti týkajúce sa tohto skutku vzhľadom na odstup času nepamätá a nechce nikomu ublížiť. Poprel, že by ohľadom tejto veci on telefonoval s obžalovaným. Vie, že C. B. je s obžalovaným kamarát, ale či boli v súvislosti s týmto skutkom v kontakte uviesť nevie. Spomína si, že počul že C. telefonoval s obžalovaným, ale či bol vtedy s C. vonku alebo u nich doma si už nespomína. Z telefonátu vyplynulo, že títo medzi sebou riešili nejaké peniaze a s obžalovaným mala byť v D. E. aj G. B.. Asi mama vzhľadom na to, že G. je jej neter rozhodla, že pôjdu do Starej Kremničky asi odtiaľ zobrať G.. Do D. E. išli on, jeho rodičia a C. B. asi na otcovom aute, už si presne nespomínal. Po príchode do D. E. sa jeho mama hádala s obžalovaným kvôli G.. Na predmet ich rozhovoru si už presne nespomínal. On sa do toho nezapájal, len tam čakal. Otec mamu ukludnil a odišli odtiaľ preč. Išli k maminmu bratovi – otcovi G.. Na neho obžalovaný nepôsobil, aby dali poškodenému pokoj, aby ho nenavštevovali.

Svedok C. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že G. B. požiadala obžalovaného na diskotéke o to, aby jej pomohol, že má nejakého hlúpeho človeka, že tento vyrobila o peniaze. On sa to dozvedel v byte jeho krstnej mami A. B. v E., kde toto G. hovorila. G. B. išla domov a povedala u jeho krstnej mami, že ide na jedno stretnutie. Potom G. volal svoje krstnej mame G. M. s plačom, aby prišli po ňu na D. E.. On bol vtedy na návšteve u G. M., ktorá vtedy povedala, že idú do D. E.. Potvrdil, že s obžalovaným mali na seba telefonický kontakt, poznali sa už aj predtým. On ešte v byte G. M. volal s obžalovaným, aby dali poškodenému pokoj, lebo že poškodený privolá policajtov. Obžalovaný mu na to povedal, že dajú poškodenému pokoj. Následne išli on, G. M. a R. M. st. do Starej Kremničky na jeho OMV zn. G. C. B., nakoľko poškodenému potom, čo im už predtým vyplatil nejaké peniaze sľúbil, že už mu dajú pokoj. Po príchode do Starej Kremničky obžalovaný stál neďaleko bytovky, v ktorej býval poškodený. G. B. sa tam v tom čase už nenachádzala. G. M. sa s obžalovaným hádala a nadávala mu ohľadom D., nevedel prečo. On stál pri svojom OMV, ďalej od nich. G. M. potom ukončila hádku s obžalovaným, nasadli do jeho vozidla a išli ku krstnej. Na dopĺňujúce otázky ďalej uviedol, že si myslí, že obžalovaný išiel do D. E. s G. B. určite z dôvodu vytiahnuť finančné prostriedky od poškodeného. On o tejto veci s obžalovaným telefonoval len raz telefonicky. Jeho obžalovaný neprehováral, aby nevydieral poškodeného, resp. aby s tým prestal.

V zmysle § 269 Trestného poriadku bolo vykonané dokazovanie prečítaním aj listinných dôkazov, najmä z pôvodného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6T/69/2024 pripojených fotokópií, a to poskytnutie údajov a výpisu z účtu č. IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX VÚB banka, a.s. (č.l. 299-314), správy o povesti na obžalovaného (č.l. 315), lustrácie subjektu (č.l. 316), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (č.l. 317-319) a zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6T/50/2025 SMS správ medzi obžalovaným a poškodeným (č.l. 31-35), správ Mestskej polície Žiar nad Hronom a Obvodného oddelenia PZ Žiar nad Hronom (č.l. 78, 79), aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného (č.l. 80-82) a odpovede z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov MS SR (č.l. 83-94), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

V súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán, mal súd potom vinu obžalovaného A. B. z konania uvedeného v modifikovanej skutkovej vete rozsudku za nepochybné preukázanú. Skutkový stav súd ustálil v súlade s produkovanými dôkazmi už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný A. B. v prípravnom konaní nevypovedal, pričom na hlavnom pojednávaní dňa 09.10.2025 sa najskôr necítil byť vinný zo žalovaného skutku, nakoľko nikdy nemal úmysel poškodeného uviesť do omylu a úprimne mu vo veci chcel pomôcť a splniť, čo sľúbil. Na svoju obranu uviedol, že o vydieraní poškodeného C. B. sa dozvedel od G. B., ktorá ho požiadala o pomoc, nakoľko nechcela mať s tým

nič spoločné a C. B., s ktorým mala nejaký konflikt jej chcel spôsobiť problémy. On preto v úmysle pomôcť G. B. a aj poškodenému, aby už nebol vydieraný, išiel po dohode spolu s G. B. na jeho vozidle za poškodeným do D. E.. Za poškodeným išla do bytovky G. B., on ju čakal vo vozidle, pričom poškodený nebol vtedy doma. Dôvodom prečo išiel druhý krát sám za poškodeným do D. E. bolo, že chcel poškodenému pomôcť, lebo tento nevedel, čo má robiť a preto mu poradil, aby išiel na políciu. Vtedy nechal telefonický kontakt na seba pre poškodeného vonku stojacemu neznámemu pánovi s tým, že ak bude poškodený chcieť, aby mu zavolať, že mu pomôže. Jeho následne telefonicky kontaktoval poškodený s tým, či mu vie naozaj pomôcť, aby ho viac nevydierali a nežiadali od neho peniaze. Sám poškodený mu ponúkol za jeho pomoc finančnú odmenu 5000 eur alebo 4000 eur, ale on povedal poškodenému, že mu stačí 3000 eur. Poškodený mu túto sumu poukázal na číslo účtu, ktoré mu on sám oznámil. Za uvedenú sumu mal byť s poškodeným stále v kontakte, tento ho mal stále informovať, či ho vydierajú alebo či mu už dali pokoj. Po poukázaní mu poškodeným sumy 3000 eur mu asi po 3-4 dňoch poškodený znovu písal, že mu zas nedajú pokoj. Povedal preto poškodenému, aby išiel na políciu a udal ich. Sumu 3000 eur mu dal poškodený teda za to, že mu poradil, aby išiel na políciu. Zároveň potvrdil, že v tejto súvislosti nekontaktoval C. B. a ani ďalšie osoby, aby už dali poškodenému pokoj. Argumentoval, že sa chcel s nimi skontaktovať, ale nemal na nich číslo. Nepamätal si už, či bol po tomto ešte v kontakte s G. B., či jej nejakým spôsobom hovoril, ako má v tejto veci vystupovať. Negoval, že by ju presviedčal, robil s ňou nejaké úkony, aby niečo tvrdila alebo zamlčala pred políciou. Poprel tiež, že by s ňou telefonoval poškodenému. Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní dňa 04.11.2025 svoju prvú výpoveď zo dňa 09.10.2025 zásadne zmenil a ku spáchaniu skutku sa priznal, jeho spáchanie oľutoval, prejavil ochotu vrátiť poškodenému sumu 3 000 €.

Okrem vlastného priznania na hlavnom pojednávaní dňa 04.11.2025 je obžalovaný zo spáchania skutku usvedčovaný aj výpoveďou svedka – poškodeného C. B., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní opísal konanie obžalovaného týkajúceho sa žalovaného činu, keď tento svoje výpovede podstatným spôsobom nemenil. Podľa výpovede poškodeného, ktorú súd vyhodnotil ako vierohodnú a presvedčivú, to bol práve obžalovaný, ktorý ho kontaktoval. Tento mu najskôr klopľal v poobedňajších hodinách cca o 14.00 hod. až 15.00 hod. na dvere bytu v D. E., kedy mu on neotvoril. On túto skutočnosť oznámil telefonicky aj na políciu. Následne mu v ten večer prišla od obžalovaného SMS správa s tým, že tento mu chce pomôcť, že mu dal na neho číslo jeho kamarát. On obžalovanému odpísal, že ako mu chce pomôcť. Následne spolu telefonicky komunikovali, kedy mu obžalovaný povedal, že mu môže pomôcť s tými cigáňmi, aby ho už ďalej nevydierali a dali mu už pokoj. Obžalovaný za poskytnutie mu takejto pomoci pôvodne od neho požadoval 10 tisíc eur. Keď mu však povedal, že takú sumu nemá, sumu znížil na 3 tisíc euro. Následne ho obžalovaný ešte v ten večer okolo 19.00 hod. telefonicky kontaktoval s tým, že je všetko vybavené, že mu už chlapi dajú pokoj a že prehovoril D., aby povedala, že ho nepozná a že spolu nič nemali, a že ak by prišli policajti, aby povedal, že ju nepozná a že s ňou nič nemal. Obžalovaný mu dal vtedy k telefónu aj osobu, ktorou mala byť G. B. a ktorá mu do telefónu povedala že sa nepoznajú, ani spolu nič nemali. On následne za obžalovaným sľúbenú mu pomoc spočívajúcu vo vybavení, aby ho viac iné osoby nevydierali, poukázal obžalovanému na číslo účtu, ktoré mu obžalovaný zaslal sumu 3000 eur. Aj napriek tomu však vydieranie jeho osoby naďalej pokračovalo. On očakával podľa dohody s obžalovaným, že tento vybaví to, čo mu sľúbil a to, že mu už skutočne dajú pokoj.

V neprospech obžalovaného vyznievajú aj výpovede svedkov G. M., C. B., R. M. D. a R. M. C., z ktorých zhodne vyplynulo, že obžalovaný sa poznal so svedkom C. B. ešte pred žalovaným skutkom, títo disponovali vzájomnými telefonickými kontaktmi, pričom v telefonickom rozhovore boli aj počas toho, ako išiel obžalovaný za poškodeným do D. E. v inkriminovaný deň.

Podľa svedkyne G. M. z telefonického rozhovoru medzi obžalovaným a svedkom C. B. vyplynulo, že obžalovaný pôjde na D. E. a že tam zoberie aj G. B., a to za účelom poškodeného oklamať, nakoľko už vedel, že C. B. už mal z toho nejaké peniaze. Obžalovaný sa vyjadril, že môžu ísť do toho s C. B. spolu, ale C. B. s tým nesúhlasil, rozčuľoval sa, že je to jeho kšeft, prečo obžalovaný vyklopkáva a pohybuje sa po D. E., že zbytočne privolá políciu a bude z toho zbytočný problém. Ďalej potvrdila, že po prvotných výsluchoch v prípravnom konaní v predmetnej veci sa od príbuzných jednotlivých obžalovaných dozvedela, že obžalovaný A. B. mal dať poškodenému k telefónu osobu, ktorá sa mala vydávať za G. B. a komunikovať s poškodeným, aby získal od poškodeného peniaze. Aj svedok R. M. D. potvrdil, že pri telefonickom rozhovore svedka C. B. a obžalovaného došlo k verbálnemu konfliktu, vyplynulo z neho, že je do toho zapletená G. B., pričom svedok C. B. upozornil obžalovaného, že

tam príde polícia. Podľa svedka R. M. ml. z telefonátu vyplynulo, že obžalovaný a svedok C. B. riešili medzi sebou nejaké peniaze, pričom v D. E. mala byť s obžalovaným prítomná aj G. B.. Svedok C. B. na hlavnom pojednávaní tiež potvrdil, že s obžalovaným mali na seba telefonický kontakt, pričom on v inkriminovaný deň telefonoval s obžalovaným a povedal mu, aby dali poškodenému pokoj, lebo poškodený privolá policajtov. Podľa svedka išli obžalovaný s G. B. za poškodeným do D. E. z dôvodu vytiahnuť finančné prostriedky od poškodeného, o ktorom sa obžalovaný dozvedel od G. B.. Svedok tiež potvrdil, že jeho obžalovaný neprehováral, aby nevydieral poškodeného, resp. aby s tým prestal.

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne G. B. táto potvrdila len toľko, že obžalovanému o poškodenom hovorila v čase, keď bol tento vydieraný. Išla tiež s obžalovaným na jeho vozidle na D. E., kde obžalovanému len ukázala, kde poškodený býva. Z vozidla vtedy nevystúpili, pričom obžalovaný ju potom odviezol domov do Kremnice. Táto poprela, že by vtedy klopała na dvere bytu poškodeného. Zároveň poprela, že by sa následne s obžalovaným stretávala, komunikovala ohľadom poškodeného. Obžalovaný na ňu v predmetnej veci žiadnym spôsobom nevyplýval, aby pred policajtmí uviedla, že s poškodeným nič nemala a že ho nepozná a netelefonovala s poškodeným v prítomnosti obžalovaného. Pokiaľ uvádzala, že si nepamätá a ani si to nechce pamätať, čo presne obžalovanému o poškodenom hovorila a ani účel ich cesty s obžalovaným za poškodeným do D. E., súd v tejto časti jej výpoveď vyhodnotil ako nevierohodnú, účelovú, motivovanú snahou pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za žalovaný skutok.

Obžalovaný je usvedčovaný aj listinnými dôkazmi, ktoré plne korešpondujú so zisteným skutkovým stavom a ostatnými vykonanými dôkazmi v danej veci, najmä obsahom SMS správ medzi obžalovaným a poškodeným C. B. predložených obhajobou (č.l. 31-35), z ktorých mal súd za preukázané, že práve obžalovaný ako prvý telefonicky prostredníctvom SMS správy kontaktoval dňa 17.03.2024 poškodeného C. B. s tým, že mu chce pomôcť, hovoril to aj jeho kamarátovi čo spolu pracujú, ak chce, aby mu zavolať a všetko mu povie a vysvetlí. Ďalej z obsahu týchto SMS správ vyplýva, že obžalovaný tvrdil poškodenému, že vybaví D., aby povedala, že s poškodeným nič nemala a že už zariadil chlapov, že dajú poškodenému pokoj, hoci obžalovaný na hlavnom pojednávaní sám vypovedal, že s C. B. a ďalšími osobami, ktoré mali poškodeného vydierať chcel síce komunikovať, ale nekomunikoval s nimi z dôvodu, že nemal na nich telefonický kontakt.

Oznámením Obvodného oddelenia PZ Žiar nad Hronom zo dňa 26.10.2025 (č.l. 79) mal súd tiež za preukázané, že dňa 17.03.2024 v čase o 14.35 hod. bola na základe oznámenia oznamovateľa - poškodeného C. B. vyslaná na adresu D. E. XXX hliadka OO PZ Žiar nad Hronom.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v modifikovanej skutkovej vete rozsudku a po vyhodnotení všetkých dôkazov potom právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva, keď na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu. Omyl je rozpor medzi predstavou a skutočnosťou. Obžalovaný uviedol poškodeného C. B. do omylu využívajúc jeho nepriaznivú situáciu, keď majú vedomosť o jeho vydieraní inými osobami, v úmysle vylákať od poškodeného finančné prostriedky, pod zámienkou prísľubu poškodenému poskytnutia mu pomoci – zariadenia, aby nebol viac vydieraný inými osobami a to spôsobom uvedeným v skutkovej vete rozsudku, požadoval za túto pomoc od poškodeného finančnú odmenu vo výške 3000,- eur, pričom následne poškodenému zatelefonoval s tým, že je všetko vybavené a dal mu k telefónu tiež neznámu osobu ženského pohlavia, o ktorej tvrdil, že je to maloletá G. B., čo však nebola pravda, ktorá neznáma žena vydávajúca sa za maloletú G. B., poškodenému do telefónu uviedla, že ho nepozná a nič spolu nemali; následne po ukončení hovoru poslal poškodenému SMS správu s číslom účtu IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na ktorý účet poškodený vykonal prevod finančnej hotovosti vo výške 3000,- €, avšak obžalovaný poškodeného oklamal a nič z toho, čo sľúbil nevybavil a ani nevykonal žiadnu snahu o pomoc poškodenému, ktorú iba predstieral za účelom využitia jeho nepriaznivej situácie s cieľom vlastného obohatenia, z ktorého dôvodu vydieranie poškodeného inými osobami ďalej pokračovalo, čím spôsobil poškodenému C. B. na majetku malú škodu.

Škodou malou sa rozumie sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur a škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur (§ 125 ods. 1 veta prvá a druhá Trestného zákona).

Zavinenie obžalovaného je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom. Konanie obžalovaného bolo premyslené, cieľavedomé so zisťujúcim úmyslom.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný má v odpise registra trestov 19 záznamov pre rôznu, prevažne však za majetkovú trestnú činnosť (najmä opakovane za podvody). Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/7/2015 zo dňa 15.10.2015, právoplatným dňa 15.10.2015 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona a iné na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zmena väznice dňa 27.08.2019 na ústav na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený s probačným dohľadom dňa 09.12.2021 Okresným súdom Martin sp. zn. 24Pp/7/2021 so skúšobnou dobou v trvaní 7 rokov, s určením probačného dohľadu v trvaní 2 roky, s uložením povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR a z aktuálnej odpovede z Centrálny evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má 11 záznamov pre priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Podľa správy z miesta trvalého bydliska C. C. je rozvedený, nebol riešený pre priestupok alebo inú protiprávnu činnosť v zmysle zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Ku dňu podania správy mal finančné záväzky voči mestu vo výške 402,53 Eur za neuhradený miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a 124,- Eur za neuhradenú daň z nehnuteľností.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že obžalovanému je na prospech poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Zároveň bola u neho zistená aj jedna v jeho neprospech svedčiacia prirážajúca okolnosť, a to a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (nevzťahuje sa na zahladené odsúdenia). Zároveň súd u obžalovaného zobral do úvahy okrem pomeru (1:1) aj mieru závažnosti zistených poľahčujúcich a prirážajúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona predstavuje výmeru až na 2 roky. Po zohľadnení všetkých kritérií majúcich význam pre uloženie druhu a výmery trestu a po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovaného, jeho doterajšieho spôsobu života, možnosti nápravy, dospel súd k záveru, že obžalovaný nepreukázal potrebnú mieru polepšenia, keď u obžalovaného sa jedná o osobu s kriminálnou minulosťou, tento má evidentne sklon páchať rôznu úmyselnú, avšak opakovane najmä trestnú činnosť rovnakého charakteru ako v prejednávanej trestnej veci, pričom pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj napriek tomu, že mu bol už opakovane uložený aj podmiennečný trest odňatia slobody, či alternatívny trest. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil aj napriek tej skutočnosti, že mu plynie skúšobná doba v trvaní 7 rokov, určená mu uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 24Pp/7/2021 zo dňa 09.12.2021, ktorým bol podmiennečne prepustený z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/7/2015 zo dňa 15.10.2015, právoplatným dňa 15.10.2015 za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona a iné, pričom počas určenej skúšobnej doby bol povinný viesť riadny život a vyhýbať sa akejkoľvek protiprávnej činnosti. Keďže súd odsudzoval obžalovaného za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody s poukazom na ust. § 49 ods. 3 Trestného zákona účinného

od 17.12.2024 neprichádzalo do úvahy uloženie mu trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom. S poukazom na vyššie uvedené s prihliadnutím na prejavovaný kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného od 17.12.2024 zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Súd má za to, že takto uložený trest zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného od 17.12.2024 v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Trestného zákona.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený C. B. v celkovej výške 3.000,- eur z titulu vylákania finančných prostriedkov obžalovaným pod zámienkou poskytnutia mu pomoci pred vydieraním inými osobami. Výšku škody spôsobenej poškodenému mal súd preukázanú okrem iného aj výpisom z čísla účtu IBAN: D. XXXX XXXX XXXX XXXX VÚB BANKY, a.s. Keďže súd nemal žiadne pochybnosti o uplatnenom nároku a súdu nebolo preukázané, že by došlo k náhrade spôsobenej škody, pričom obžalovaný za spôsobenú škodu v súlade s ustanovením § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka aj zodpovedá, preto súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu v uvedenej výške poškodenému C. B..

S poukazom na zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Žiar nad Hronom na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.